

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne
Čj. 361/2013-OD-SPZ/7

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. JUDr. V. B., Mgr. J.Š. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 5 sp.zn. 3T 8/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám v neprospěch obviněných JUDr. V. B. a Mgr. J. Š.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp.zn. 61To 48/2013 a postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo.

Obžaloba státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 ze dne 24.1.2012, sp.zn. 1ZT 350/2011, napadla na oba obviněné u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 26.1.2012, bylo jim v ní kladeno za vinu, že:

1) obv. JUDr. B., jako poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, čelný představitel politické strany a tehdejší ministr, dne 29. března 2011 přibližně v 16.15 hod. v úmyslu udržet

si na úkor svobodné vnitrostranické rozpravy rozhodující vliv v rámci zmíněné politické strany, případně tento vliv dále posílit, předal v restauraci K. K., poslankyni, která v té době zastávala funkci předsdkyně poslaneckého klubu a zároveň byla členkou vyjednávacího týmu v koaliční vládě, úplatek ve výši 500.000 Kč, a to tak, že do materiálů, které měla jmenovaná připraveny na koaliční jednání tzv. K9, vložil obálku označenou "KK", v níž byla výše uvedená finanční částka v pětitisícikorunových bankovkách, za což od ní jako předsdkyně poslaneckého klubu mimo jiné požadoval, aby navzdory svému přesvědčení a dosavadním postojům vedla zmíněný poslanecký klub k loajalitě vůči jeho osobě jako neformálnímu lídrovi strany, a v naznačené spojitosti, aby vůči němu taktéž přestala kriticky vystupovat, přičemž K. K. obálku s finanční hotovostí převzala, nicméně v bezprostřední návaznosti učinila kroky k zadokumentování uvedeného jednání obviněného JUDr. B.,

2) obv. JUDr. B. dne 29. března 2011 přibližně v době od 19.30 hod. do 19.45 hod. jako poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a čelný představitel politické strany a tehdejší ministr, ve svém bytě v úmyslu dále posílit svůj vliv v rámci politické strany prostřednictvím eliminace nesouhlasných postojů vůči jeho snaze o přijetí jim preferované osoby mezi významné funkcionáře strany předal obv. Mgr. Š., poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a v té době i výkonnému místopředsdovi politické strany a zároveň členovi Rady této strany za Plzeňský kraj, úplatek ve výši 170.000 Kč, a to tak, že mu předal obálku označenou písmeny "JŠ" s pětitisícikorunovými bankovkami za to, že bude usilovat o zrušení klubu strany v Plzni a založení nového klubu strany v Plzni, či vytvoření dalšího klubu strany v Plzni, a dále, že bude usilovat o začlenění bývalého primátora Plzně Ing. P. R., někdejšího člena ODS, do struktury strany, přičemž obv. Mgr. Š. uvedené finanční prostředky přijal s vědomím, že se jedná o úplatek, neboť do bytu obv. JUDr. B. se dostavil z důvodu, aby si tento úplatek za to, že splní jeho pokyny, převzal, a tyto finanční prostředky následně částečně použil pro svou potřebu, kdy k oznámení tohoto protiprávního jednání nepřistoupil bezprostředně po přijetí předmětného úplatku, ale až v návaznosti na poznatky o hrozbě medializace předmětného jednání.

Jednání obviněného JUDr. V. B. kvalifikovala obžaloba jako pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, jednání obviněného Mgr. J. Š. pak jako přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku účinného do 30.11.2011.

O podané obžalobě rozhodl Obvodní soud pro Prahu 5 rozsudkem ze dne 13.4.2012, sp. zn. 3T 8/2012 tak, že obv. JUDr. V. B. byl uznán vinným zločinem podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku účinného ke dni 29.3.2011 (dále jen tr. zákoníku), jehož se dle skutkových zjištění soudu dopustil tím, že

poté, co dne 4.2.2011 na jednání poslaneckého klubu politické strany, jejímž poslancem, ministrem a čelným představitelům tehdy byl, v rámci diskuse, při níž někteří poslanci kritizovali dopady účinné novely zákona o daních z příjmu, již došlo ke zdanění poslaneckých náhrad, a tedy k faktickému podstatnému snížení příjmu poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, nabídl při vědomí svých mimořádně dobrých majetkových poměrů celému poslaneckému klubu, že bude poslancům v případě finančních problémů individuálně k dispozici, čímž mínil, že je poslancům připraven poskytnout výhodnou půjčku či jinou formu pomoci, spočívající zejména v případném zajištění zakázek v rámci jiné výdělečné činnosti provozované poslanci, přičemž jeho nabídka byla motivována přinejmenším z podstatné části obavou z negativní mediální odezvy, jež by politickou stranu postihla v případě znovuotevření debaty o výši poslaneckých příjmů a v případě snahy o opětovnou změnu zákona ze strany poslanců této politické strany, čemuž se svou nabídkou snažil zabránit,

1) dne 29.3.2011 přibližně v 16.15 hod., v restauraci poskytl bez vyhotovení písemné smlouvy poslankyni strany K. K. na základě její předchozí žádosti bezúročnou půjčku ve výši 500.000 Kč v hotovosti, kterou jí předal v obálce, s tím, že dle jejich ústní dohody jedinou sjednanou podmínkou půjčky byla lhůta splatnosti 1 roku,

2) dne 29.3.2011 přibližně v době od 19.30 hod. do 19.45 hod. ve svém bytě poskytl bez vyhotovení písemné smlouvy poslanci své strany, spoluobžalovanému Mgr. J. Š., na základě jeho předchozí žádosti bezúročnou půjčku ve výši 170.000 Kč v hotovosti, kterou mu předal v obálce, s tím, že dle jejich ústní dohody jedinou sjednanou podmínkou půjčky byla lhůta splatnosti 1 roku,

přičemž v obou případech jej poslanci požádali o půjčku s odkazem na jeho předchozí nabídku vyslovenou na poslaneckém klubu strany,

a obě takto poskytnuté půjčky představovaly pro jejich příjemce majetkové obohacení spočívající v absenci povinnosti hradit úroky, jež by jim vznikla, pakliže by smlouvu o úvěru uzavřeli za podmínek obvyklých v obchodním styku, a další zvýhodnění spočívající v podmínkách poskytnutí půjčky (zejména sporná faktická vymahatelnost vrácení půjčky, absence zajištění závazku).

Obviněný Mgr. J. Š. byl tímto rozsudkem uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění soudu dopustil tím, že

jako poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za politickou stranu pod falešnou záminkou žádosti o půjčku vylákal od spoluobžalovaného poslance téže strany JUDr. V. B. částku 170.000 Kč, kterou mu JUDr. V. B. předal dne 29.3.2011 přibližně v době od 19.30 hod. do 19.45 hod. ve svém bytě v obálce, již si obžalovaný Mgr. J. Š. převzal, přestože skutečným úmyslem obžalovaného Mgr. J. Š. od počátku bylo zneužít takto poskytnuté částky k následné diskreditaci JUDr. V. B. ve veřejném a politickém životě.

Za výše uvedené protiprávní jednání byl obv. JUDr. V. B. podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Dále byl obviněnému uložen podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to částky 665.000 Kč. Obviněný Mgr. J. Š. byl podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce poslance na dobu 10 roků.

Usnesením ze dne 3.10.2012, sp. zn. 11Tcu 135/2012, rozhodl Nejvyšší soud ČR na návrh obv. JUDr. V. B. na vynětí z pravomoci orgánů činných v trestním řízení tak, že podle § 10 odst. 2 tr. řádu je obviněný vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení ohledně jednání spočívajícího v tom, že dne 4.2.2011 na jednání poslaneckého klubu politické strany, jejímž poslancem, ministrem a čelným představitelem tehdy byl, v rámci diskuse, při níž někteří poslanci kritizovali dopady účinné novely zákona o daních z příjmu, již došlo ke zdanění poslaneckých náhrad, a tedy k faktickému podstatnému snížení příjmů poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, nabídl při vědomí svých mimořádně dobrých majetkových poměrů celému poslaneckému klubu, že bude poslancům v případě finančních

problémů individuálně k dispozici, čímž mínil, že je poslancům připraven poskytnout výhodnou půjčku či jinou formu pomoci spočívající zejména v případném zajištění zakázek v rámci jiné výdělečné činnosti provozované poslanci, přičemž jeho nabídka byla motivována přinejmenším z podstatné části obavou z negativní mediální odezvy, jež by politickou stranu postihla v případě znovuotevření debaty o výši poslaneckých příjmů a v případě snahy o opětovnou změnu zákona ze strany poslanců této politické strany, čemuž se svou nabídkou snažil zabránit,

kteří podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13.4.2012, sp. zn. 3T 8/2012, tvoří část skutku, v němž je spatřován zločin podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku účinného ke dni 29.3.2011.

Nejvyšší soud uzavřel s ohledem na výklad ust. § 27 odst. 1, 2 Ústavy, že na poslaneckém klubu učiněná nabídka, že „jim bude individuálně k dispozici“, je třeba považovat za vyjádření učiněné v rámci výkonu poslaneckého mandátu na půdě orgánu Poslanecké sněmovny, neboť poslanecký klub politické strany je orgánem Poslanecké sněmovny a za zde učiněné projevy není poslanec trestně odpovědný. Trestní stíhání obviněného pro tuto část jednání je proto podle § 11 odst. 1 písm. c) tr. řádu nepřípustné. Toto rozhodnutí nedopadalo na zbývající část skutku ze dne 29.3.2011.

Usnesením ze dne 14.11.2012, sp. zn. 61To 301/2012, rozhodl Městský soud v Praze v neveřejném zasedání tak, že z podnětu odvolání podaného oběma obviněnými a státní zástupkyní rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13.4.2012, sp. zn. 3T 8/2012, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně, aby ji znovu rozhodl, přičemž jej podle § 264 odst. 1 tr. řádu zavázal právním názorem, jak má věc rozhodnout.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23.1.2013, sp. zn. 3T 8/2012, byl ob. JUDr. V. B. podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutky, v němž byl spatřován pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Obv. Mgr. J. Š. byl podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, v němž byl spatřován přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp. zn. 61To 48/2013, bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto odvolání státní zástupkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23.1.2013, tento rozsudek tedy nabyl právní moci.

Po přezkoumání věci jsem toho názoru, že vadnost napadeného rozhodnutí je důsledkem již chybného posouzení věci Městským soudem v Praze, který svým usnesením ze dne 14.11.2012, sp.zn. 61To 301/2012, fakticky vztáhl rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 3.10.2012, sp.zn. 11Tcu 135/2012, nejen na celé jednání obv. JUDr. V. B., ale i obv. Mgr. J. Š.

Městský soud v Praze se ve svém usnesení ze dne 14.11.2012, sp. zn. 61To 301/2012, kterým v celém rozsahu zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13.4.2012, sp. zn. 3T 8/2012, ztotožnil s veškerými skutkovými zjištěními Obvodního soudu pro Prahu 5, neuložil soudu I. stupně žádné doplnění dokazování, věc však odlišně právně posoudil, a na základě tohoto odlišného právního posouzení uložil soudu I. stupně, aby ve věci znovu rozhodl o podané obžalobě, vázán podle § 264 odst. 1 tr. řádu právním názorem odvolacího soudu, že:

- a) jednání obv. V. B. nenaplnuje znaky žalovaného ani jiného trestného činu, resp. skutek uvedený v obžalobě a soudem při zachování totožnosti skutku přeformulovaný není trestným činem,
- b) nebylo prokázáno, že se stal skutek kladený žalobním návrhem za vinu obv. J. Š.

Jelikož právní názor odvolacího soudu je přímou citací zákonných definic důvodů zproštění obžaloby podle § 226 písm. b), resp. § 226 písm. a) tr. řádu, je zjevné, že Obvodní soud pro Prahu 5 měl v následném řízení naprosto nulový prostor k vlastnímu posouzení věci, a bylo mu odvolacím soudem uloženo, aby formálně jako své vlastní rozhodnutí vyhlásil rozhodnutí učiněné ve skutečnosti odvolacím soudem, tedy aby oba obžalované obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, resp. § 226 písm. b) tr. řádu zprostil.

Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23.1.2013 tak byl fakticky, přinejmenším pokud se jedná o výrokovou část, "nadiktován" odvolacím soudem a sám už žádnou autonomní relevantní právní argumentaci ve vztahu k výroku rozsudku neobsahoval a ani obsahovat nemohl. Veškerá tato právní argumentace je tedy obsažena právě v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14.11.2012, sp. zn. 61To 301/2012, byť se formálně nejednalo o rozhodnutí, jímž by řízení bylo meritorně ukončeno.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp. zn. 61To 48/2013, pak odvolací soud zamítl odvolání státní zástupkyně proti rozsudku, k jehož vyhlášení, jak bylo popsáno výše, předtím Obvodní soud pro Prahu 5 zavázal. Odvolací námitky státní zástupkyně směřovaly vesměs proti zjištěnému skutkovému stavu, a tedy se s právní argumentací, resp. s neshodou v právním posouzení věci mezi soudem I. stupně a odvolacím soudem zcela míjely, tudíž usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp. zn. 61To 48/2013, již ve vztahu k právnímu posouzení věci (s výjimkou procesní otázky veřejnosti řízení) žádné relevantní úvahy či rozvinutí úvah učiněných v předchozím usnesení neobsahuje. Veškerá tři rozhodnutí proto činí v zásadě neodlučitelný celek, jehož klíčovým prvkem je právě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14.11.2012, sp. zn. 61To 301/2012, jímž byly definitivně a pro Obvodní soud pro Prahu 5 závazně vyřešeny všechny rozhodné právní otázky.

Podle § 259 odst. 1 tr. řádu platí, že je-li po zrušení napadeného rozsudku nutno učinit ve věci rozhodnutí nové, může odvolací soud věc vrátit soudu I. stupně, jen jestliže nelze vadu odstranit ve veřejném zasedání, zejména jsou-li skutková zjištění tak nedostatečná, že je nutno hlavní líčení opakovat nebo provádět rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování.

Procesní postup odvolacího soudu je závažným porušením § 259 odst. 1 tr. řádu, který odvolacímu soudu za situace, kdy shledal, že skutková zjištění soudu I. stupně jsou zcela správná, pouze věc odlišně právně posoudil, což jej vedlo k závěru, že oba obvinění je třeba obžaloby zprostit, ukládá, aby zjištěnou vadu rozsudku sám odstranil ve veřejném zasedání, tedy aby ve veřejném zasedání rozsudkem rozhodl o zrušení rozsudku soudu I. stupně a sám obvinění obžaloby zprostil.

K důležitosti tohoto bodu podnětu je třeba zdůraznit, že se jedná o zcela zásadní otázku rychlosti soudního řízení. Procesním postupem odvolacího soudu došlo v projednávané věci k neopodstatněnému prodloužení řízení.

Pokud jde o opakovanou kritiku odvolacího soudu vůči soudu I. stupně vzhledem k veřejnosti řízení, neshledávám ji rovněž důvodnou, neboť předseda senátu soudu I. stupně se důsledně řídil zákonnými ustanoveními, která se týkají účasti veřejnosti na soudním projednávání trestních věcí a striktně se držel především ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění. V žádném případě nelze souhlasit s názorem Městského soudu v Praze, že ve věci probíhal tzv. on-line proces. V tomto směru plně souhlasím s vyjádřením Obvodního soudu pro Prahu 5 v rozsudku ze dne 23.1.2013.

Z výše uvedeného je zřejmé, že porušení zákona ve prospěch obviněných meritorním rozhodnutím ve věci v ustanovení § 254 odst. 1 a § 256 tr. řádu, tj. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp.zn. 61To 48/2013, je důsledkem porušení zákona v řízení jemu předcházejícím, a to především usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.11.2012, sp.zn. 61To 301/2012, kdy v důsledku závazných pokynů v něm stanovených nemohl Obvodní soud pro Prahu 5 s ohledem na v mezidobí vydané rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 3.10.2012, sp.zn. 11Tcu 135/2012, věc znovu řádně posoudit a rozhodnout.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.3.2013, sp.zn. 61To 48/2013, a v řízení předcházejícím rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23.1.2013, sp.zn. 3T 8/2012, a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.11.2012, sp.zn. 61To 301/2012, byl porušen zákon ve prospěch obviněných JUDr. V. B. a Mgr. J. Š.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 46/2013](#)